

Datoen er så løbet lidt væk fra forslaget her. Det er jo selvsagt svært for regeringen at løse det her problem inden den 1. april, det siger sig selv, det var i går, men det hænger jo sammen med mange ting, som jeg ikke skal bore i.

Jeg synes, det er et vigtigt forslag, og et flertal siger netop meget præcist i betænkningen følgende: Det er vigtigt, at der sikres de skabende og udøvende kunstnere en rimelig kompensation for enhver brug af deres frembringelser, og flertallet vil derfor understrege betydningen af lovforslaget om ændring af vederlagsordningen, som skal behandles i første halvdel af dette folketingsår.

Derfor er det jo meget interessant at høre i den videre debat, hvordan det flertal udkrystalliserer sig. Jeg synes ikke, at kulturministerens bud var helt så offensivt, som man kunne forvente i betragtning af, at der – i hvert fald indtil det modsatte er bevist her fra Folketingets talerstol – er et flertal, som gerne vil give kunstnerne en kompensation efter de linjer, der blev lagt i betænkningen sidste år.

Vi har i Socialdemokratiet ikke lagt os fast på noget beløb. Vi erkender også blankt, at det er en kompliceret sag. Der er både tale om en internationalisering, en digitalisering, en teknologisk udvikling, som kan have meget svært ved at dæmme op for kunstnernes ophavsret. Der er også tale om grænsehandel, skattespørgsmål osv.

Men når ministeren så taler om, at der skal nedsættes et nyt udvalg, vil jeg godt gøre opmærksom på, at der jo faktisk blev nedsat et udvalg, som skulle analysere fordele og ulemper, og sådan som jeg er orienteret, var det udvalg meget langt fremme. Kunstnernes organisationer var også meget langt fremme sidste år med en partsmodel, hvor de faktisk gik ind og gav håndslag på, at hvis de inden for en økonomisk ramme fik i opdrag at finde pengene og dermed også fordele pengene til kunstnerne, ville de kunne gøre det.

I et land, hvor vi i øvrigt er tilhængere af partsstyring, partsmodel, samarbejdsmodel og sådan noget, synes jeg faktisk godt, at kulturministeren allerede nu kunne, om jeg så må sige, fiksere et tal. Så kunne vi diskutere og skændes om tallet og sige til organisationerne, at så må de komme med et forslag meget hurtigt – jeg skal ikke kunne sige, om det er 1 måned eller 2 – og opfordre ministeren til at forstå, erkende, at der er et flertal i Folketinget, indtil det modsatte er bevist naturligtvis, for, at kunstnerne skal kom-

penseres, og at det jo så må betyde, at ministeren, regeringen, rykker meget hurtigt frem med en løsning.

Men vi kan altså tilslutte os forslaget.

Kl. 15.35

Poul Nødgaard (DF):

Da Folketinget i juni 2001 vedtog et lovforslag, der åbnede for digital kopiering til personligt brug inden for husstanden, fremførte jeg på Dansk Folkepartis vegne både i Folketinget og også i udvalget det ønskelige i, at man samtidig med forslagets vedtagelse løste det problem, som vi nu står og taler om her i dag.

Men den socialdemokratiske regering og hr. Sohn og dem alle sammen havde utrolig travlt med at gennemføre lovforslaget, uden at man havde taget den detalje med. Jeg tror også, hr. Sohn i dag græmmer sig lidt over, at han ikke dengang gav den socialdemokratisk ledede regering skruestikkerne på, så vi ikke havde haft nødig at skulle stå og slås om det her i dag. Men sådan kan tingene jo somme tider gå på en lidt underlig måde.

Det er værd at notere, at kulturministeren også er af den opfattelse, at der skal findes en løsning. Læg lige mærke til det. Det sagde han udtrykkeligt i den tale, han holdt her ved indledningen, og han er indstillet på, at det skal ske netop i samarbejde med en række ministerier, som jeg har forstået er impliceret i det her. Der skal fremkomme et konkret forslag, og vigtigst af alt er, at det forslag vil fremkomme i samarbejde med de berørte parter.

Hvordan den ordening så skal skrues sammen, kunne man så stå og diskutere her, og hr. Ole Sohn og også fru Jytte Andersen er meget optaget af at få sat nogle beløb på. Det synes jeg slet ikke debatten drejer sig om i dag. Debatten må alene dreje sig om, at et hængeparti, som Folketinget har, ser man at få løst. Så al tale om beløb i dag synes jeg er helt ude i hampen.

Det må være op til kulturministeren, der nu har lovet om ikke selv at stå i spidsen, så i hvert fald at hans ministerium vil stå i spidsen for, at der bliver forhandlet mellem berørte ministerier og de implicerede parter. Så mener jeg, at vi må afvente, at der kommer et sådant forslag.

Så vil jeg nævne en ting, der ikke har været fremme i debatten, og som i hvert fald står i det, jeg har set om det her. Det er, at der samtidig måske også er en lovgivning på vej inden for det her område inden for EU, der måske på et senere tidspunkt skal afløse de regler, som vi nu